

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 22-1572

לפני כבוד חברי הוועדה:
שירה שגיא, עו"ד - יו"ר
אילן עזרא, רו"ח - חבר

העוררת: פאר הדיור בע"מ מס' 514144930
באמצעות עו"ד יואב ציוני

נ ג ד

המשיבה: רשות המסים
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. בפנינו ערר על החלטת המשיבה מיום 20/02/2022 לפיה העוררת אינה זכאית למענק השתתפות בהוצאות קבועות עבור תקופת הזכאות יולי אוגוסט 2020, המחולק מכוח חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן: "החוק").
 2. בהתאם להחלטה, העוררת אינה זכאית למענק וזאת מפני ש"הנדן עוסק במכירת זכות במקרקעין המהווה מלאי עסקי בידך או שבשנת המס 2019 ו-2020 חל בחישוב הכנסתך סעיף 8א לפקודה, בשל עבודה מתמשכת שמשך ביצועה מעל שנה" ולכן מוחרגת מהגדרת "עוסק".
- כן צוין בהחלטה כי העוררת לא התייחסה לפרויקטים שפורטו במכתב ההחלטה, וכי נשקלת האפשרות להטלת קנס גירעון על החברה.

טענות הצדדים

טענות העוררת

3. לטענת העוררת, היא אינה מבצעת עבודות ממושכות, אלא פועלת כקבלן מבצע כך שהתחשבוניות נעשות מדי חודש בהתאם לעבודה שבוצעה וזאת בהתאם להסכמי מסגרת לעבודה חודשית. בתמיכה לכך צירפה העוררת דוגמת טופס הכנסה לחשבון, הוראת תשלום חלקי וכן עמודים ראשוניים מהסכם התקשרות עם אחד מלקוחותיה של העוררת.
4. כן הוסבר כי העוררת מקבלת לאחריותה מספר רב של דירות לביצוע על פי אבני דרך לתשלום, והתשלום מבוצע בפועל כבר מהחודש הראשון מתחילת ביצוע העבודות. חוזה הביצוע מכיל בתוכו את כל יחידות העבודה ובכללן את הדירות והשטחים הציבוריים תחת הסכם אחד, ולמעשה הוא מהווה מספר רב של הסכמים המאוגדים תחת מסגרת אחת.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- בנסיבות אלה, נטען כי אין לראות את העבודה כעבודה ממושכת. לעניין זה הפנתה העוררת להחלטת ועדת הערר בערר 1071-21 ק. **סלאמה בע"מ נ' רשות המסים** (22/06/2021) (פורסמה באתר הוועדה, כמו יתר ההחלטות שיוזכרו להלן) (להלן: "**ערר 1071-21**").
5. כך, אליבא דעוררת עבודותיה נכנסות לקריטריונים שנקבעו בערר 1071-21 ועל כן אין לראותן כעבודות מתמשכות: (1) הן ניתנות להפרדה לתתי יחידות – הן מבחינה חוזית והן בפועל; (2) העוררת מדווחת למס הכנסה בהתאם להוצאות והכנסות בפועל ולא לפי אמדנים; (3) ליחידות העבודה יש הגדרה ברורה; (4) התשלום ניתן עבור כל תת יחידה בנפרד; (5) משך הביצוע של כל אחת מתתי יחידות העבודה אינו עולה על שנה. בתמיכה לכך צירפה העוררת את העמודים הראשונים של מספר הסכמים (נספחים ה' עד ח').
6. בתגובה לכתב התשובה אף טענה העוררת כי עמדת המשיבה סותרת את המהות של מטרת המחוקק לפצות עסקים בגין נזקי הקורונה וכי היא מפלה ללא הצדקה בין עסקים דומים, אך ורק על סמך משך ההתקשרות עליה חתמו.
7. כן טענה העוררת כי בעקבות מגבלות התנועה, מחלות של עובדיה ומגבלות התנו הירוק ויתר האמצעים שננקטו לבלימת התפשטות נגיף הקורונה, העוררת עבדה פחות ולכן חלה ירידה בהכנסותיה כמו גם ברווחיותה.
8. בתגובה לכתב התשובה ולבקשת הוועדה, פירטה העוררת כי הכנסותיה נפגעו משורה של סיבות הקשורות למשבר הקורונה, לרבות ביטול או דחיה של עבודות, אי אספקת חומרים לאתרים במועד, סגירת אתרים, עיכוב בכניסה של עסקאות חדשות וכו'.
9. העוררת התייחסה בכתב הערר לכוונה להטלת קנס גרעון וביקשה לטעון כי אין הצדקה להטלת קנס גרעון שכן לא היתה כל הטעיה בבקשות העוררת.
10. בסיכומו של דבר, הסעד המבוקש על ידי העוררת הוא לקבל את הערר ולהורות למשיבה לשלם לעוררת את המענקים להם היא טוענת, וכן לבטל את הכוונה להטיל קנס גרעון.

טענות המשיבה

11. בכתב תשובתה, עמדה המשיבה על רקע לחקיקת החוק. בתוך כך, עמדה על תכלית המענק, שהיא לטענתה כיסוי ההוצאות הקבועות, וזאת בשונה מפיצוי בגין היעדר רווח או הפסד או בהשבת המצב לקדמותו.
12. לעמדת המשיבה, החוק כולל הוראה ברורה ושאינה משתמעת לשתי פנים, לפיה עוסק שחל סעיף 8א לפקודה בחישוב הכנסתו בשל עבודה ממושכת שמשך ביצועה מעל לשנה מוחרג מזכאות.
13. באשר לתחולת סעיף 8א, עומדת המשיבה על כך שסעיף 8א לפקודה הוא סעיף חובה והדיווח לפיו אינו נתון לשיקול דעתו של הנישום. יתר על כן, לשון החוק מתייחסת למי שסעיף 8א "חל בחישוב הכנסתו" וזאת להבדיל מלשון כגון "מדווח בפועל לפי סעיף 8א". באשר להיקף

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- העבודות עליהן חל סעיף 8א לפקודה, המשיבה טוענת כי לא נדרש היקף מינימלי כלשהו לעבודות עליהן חל סעיף 8א כדי להיכנס לגדרי ההחרגה.
14. לגופו של עניין, לטענת המשיבה אין מחלוקת כי העוררת ביצעה בשנים 2019 ו-2020 עבודות ממושכות. המדובר במספר פרויקטים, שהעבודות בגינם החלו בשנת 2018 ונמשכו לכל הפחות עד לסוף שנת 2020, ואחד מהם עד לחודש יולי 2020. כל אחד מאותם פרויקטים בוצע עבור אותו לקוח, באותו האתר ומכוח אותו ההסכם.
15. באשר לטענת העוררת כי יש לראות את עבודותיה כמורכבות מתתי יחידות עבודה נפרדות, גורסת המשיבה כי יש לדחות את הטענה כי אין לה כל אחיזה בלשון הסעיף והיא אף מנוגדת לפסיקה ולעמדת המחלקה המקצועית ברשות המסים ואף נוגדת את ההגיון ומרוקנת את הסעיף מכל תוכן. זאת, מפני שבכל פרויקט ממושך קיימות תחנות של תשלום לאורכו ובאבני דרך כאלה ואחרות שקובעים הצדדים. לפיכך, מקום בו מדובר באותו הלקוח ובאותו האתר, זוהי אותה העבודה ואין חלוקת התשלום הופכת אותו לעבודות נפרדות.
16. לטענת המשיבה ההצדקה שבהחרגה האמורה היא שעסקים הפועלים במתכונת שכזו מוגנים בהסכם ולכל היותר יחוו דחיית הכנסות עקב משבר הקורונה שכן בסופו של דבר העבודה תושלם והתמורה תתקבל. במצב זה, העוסק אינו חווה חסרון כיס אלא לכל היותר דחייה בהכנסות.
17. במצב דברים זה, עוסק מסוג זה שהיקף הכנסתו כלל לא נפגעה ובכל זאת יקבל מענק, יסיים את תקופת החוזה הן עם מלוא התמורה בגין החוזה והן עם מענק- ולא זו היתה כוונת המחוקק בקביעת המענק.

הדיון

18. ביום 08/06/2022 התקיים דיון באמצעים טכנולוגיים.
19. במסגרת הדיון, הבהירה העוררת כי במסגרת עבודתה, כל יחידת דיור מתומחרת בפני עצמה, וההתחשבות נעשית בהתאם להיקף העבודה שהושלם באותו החודש (עמ' 2 לפרוטוקול הדיון, שורות 12 עד 16).
20. לעניין זה, עמדה המשיבה על כך שלאורך בחינת הבקשות הוזכרו מספר עבודות שזוהו כעבודות נמשכות והעוררת לא הכחישה את קיומן (עמ' 2, שורות 27-28). כן חזרה על טענתה לפיה הפגיעה ממנה סבלה העוררת התבטאה בדחיית הכנסות בלבד (עמ' 2, שורות 35-36).
21. באשר לנושא הקשר הסיבתי, עמדה העוררת על כך שברירת המחדל היא כי מתקיים קשר סיבתי בין ירידת המחזורים לבין משבר הקורונה. לעניין זה אף חידדה כי המשיבה כלל לא טענה להיעדרו של קשר סיבתי עד למעמד הדיון וכי מדובר בהרחבת חזית.
22. המשיבה טענה כי העוררת לא הציגה כל אסמכתאות התומכות בטענתה בדבר פגיעה בשל המשבר. כן הפנתה המשיבה לעלייה בהכנסותיה של העוררת בשנת 2022 המעיד לדעתה על כך שפגיעתה של העוררת התמצתה בדחיית הכנסה, שאינה מזכה במענק (עמ' 1, שורות 28-31).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

השלמות העוררת לאחר הדין

23. בהחלטתנו מיום 06/07/2022 ניתנה לעוררת הזדמנות נוספת לפרט אודות הפגיעה שנגרמה לה בחודשים יולי אוגוסט 2020 בשל משבר הקורונה, בצירוף אסמכתאות התומכות בטענותיה.
24. ביום 12/07/2022 הוגשה השלמת העוררת. בפירוט שהוגש, תיארה העוררת האטה משמעותית בתפוקת העבודה עקב מצב השוק וכמות החולים והעובדים שלא הגיעו לעבודה מטעמי בריאות או בטחון אישי. לעניין זה ציינה העוררת כי "לא ניתן להביא אסמכתאות לתחושות חוסר ביטחון אישי, אך רואים זאת בהאטת פעילות המשק, לרבות ענף הבנייה שהוחרג כענף בעל חשיבות לאומית".
25. כן ציינה העוררת כי אספקת חומר לאתרים בתקופה זו נתקלה בקשיים עקב חוסר בכוח אדם, ביכולת שינוע של החומר ואי הגעת סחורות ארצה. בתמיכה לכך צירפה התכתבות ממנה עולה כי ביום 21/06/2020 העוררת חתמה על תכנית הקדמה באחד הפרויקטים, לפיה נדרשת להשלים את כל עובדות הגבס באותו הפרויקט עד ליום 15/07/2020; בהמשך ההתכתבות מתוארים עיכובים באספקת חומרי גלם (עוד ביום 21/06/2020); שתי התכתבויות נוספות מחודש יוני 2020 המעידות על עיכובים על רקע זמינות עובדים ועל רקע זמינות חומרי גלם; הודעת דוא"ל מיום 09/07/2022 ובה מתוארת טרוניית המזמין על כך שלא הוקצו מספיק עובדים לביצוע המשימות באופן שיאפשר עמידה בזמנים; התכתבות דוא"ל מחודש אוגוסט 2020 המתייחסת לדרישת תשלום של העוררת שאושרה רק בחלקה שכן חלק מהעבודות לא הושלמו באופן התואם את דרישת התשלום.
26. כן הפנתה העוררת לבעיית התזרים שנוצרה עקב התמשכות המשבר. בתמיכה לכך צירפה עותק מדפי בנק מתחילת אוגוסט 2020 ועד תחילת נובמבר 2020.
27. על רקע כל האמור, טוענת העוררת כי התכחשות לקשיים ולמציאות ששררה באות התקופה אינה הוגנת וסותרת את תכלית המחוקק לשקם ולעזור בהישרדותם של העסקים.
28. כן חזרה העוררת על טענתה כי הכנסותיה נפגעו גם בשל ביטול או דחייה של עבודות, עיכוב בתשלומים, אתרים שנסגרו לעבודה ועיכוב בקבלת עסקאות חדשות – אך טענות אלה נטענו ללא תימוכין.
29. בתגובתה מיום 31/07/2022, חזרה המשיבה על טענתה כי ירידת המחזורים מעידה על דחיית הכנסות ולא על אובדן הכנסות, ועל כך שלא הוצגו כל ראיות לכך שבוטלו עבודות אלא לכל היותר עיכובים המתבטאים בדחיית הכנסות ולא אבדן הכנסות.
30. לעניין האסמכתאות שצירפה העוררת, מסבה המשיבה את תשומת הלב לכך שבאף לא אחת מהודעות הדוא"ל שצורפו צוין כי העיכובים או המחסור בעובדים קשור למשבר הקורונה. לעניין זה, סברה המשיבה כי לו הגורם היה משבר הקורונה, ניתן היה לצפות שהעוררת תציין זאת.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

דין והכרעה

31. לאחר בחינת נסיבות המקרה, הגענו לכלל המסקנה כי דין הערר להידחות. להלן נפרט טעמינו.

התשתית המשפטית

החרגה מהגדרת "עוסק" - סעיף 8א לפקודת מס הכנסה

32. סעיף 7 לחוק מגדיר מיהו "עוסק" הזכאי למענק. בהתאם להגדרה, "עוסק" הוא "חייב במס" כהגדרתו בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, למעט עוסקים מסוגים שונים המפורטים בגוף ההגדרה, וביניהם ההחרגה "מי שעיסוקו במכירת זכות במקרקעין המהווה מלאי עסקי בידו או שבשנת המס 2019 ו-2020 חל בחישוב הכנסתו סעיף 8א לפקודה, בשל עבודה ממושכת שמשך ביצועה מעל שנה".

33. סעיף 8א לפקודת מס הכנסה עוסק בעבודות ממושכות שהן עבודות שמשך ביצוען עולה על שנה וקובע הוראות בדבר אופן הדיווח למס הכנסה על הכנסות מעבודות אלה.

34. הרכבים שונים של הוועדה נדרשו לשאלת תחולת ההחרגה במקרים שונים ובתוך כך לרצינות העומד בבסיס ההחרגה ולמשמעות המעשית מקום בו היא מתקיימת; בערר 1070-21 הגר רם תשתיות בע"מ נ' רשות המסים (22/06/2021) (להלן: "ערר 1070-21"), דנה הוועדה בתכלית ההחרגה, בהיקף תחולתה ובמשמעותה המעשית. כן מצאה הוועדה כי ההחרגה חלה מקום בו בוצעו עבודות מתמשכות, גם אם בפועל לא דווחו בהתאם לסעיף 8א לפקודה (פסקאות 48 ואילך).

35. באותה ההחלטה שללה הוועדה את טענת המשיבה כי ההחרגה מצדיקה את שלילת המענק מקום בו רק חלק מהעבודות הן עבודות מתמשכות, ותחת זאת קבעה כי מקום בו נמצא כי בוצעו עבודות שמשכן עולה על שנה, יהיה בכך כדי להעביר את הנטל בדבר קיומו של קשר סיבתי בין ירידת המחזורים לבין המשבר לכתפי מבקש המענק (פסקאות 70 ואילך).

36. הוועדה נדרשה במקרים שונים גם לשאלה אילו עבודות צריכות להיכלל כעבודות ממושכות (וראו למשל ערר 1071-21, ערר 1268-21 נ.ע. הנדסה ייזמות (2001) בע"מ נ' רשות המסים (22/08/2021) (להלן: "ערר 1268-21")).

37. בהחלטת הוועדה בערר 1071-21, נקבע כי יש לפרש את המונח "עבודה ממושכת" ככזה שמתייחס לעבודה העשויה מקשה אחת שאיננה ניתנת לחלוקה לתת יחידות עבודה נפרדות, שמשך ביצועה עולה על שנה. כלומר, אם ניתן לחלק את העבודה ליחידות נפרדות (בהתאם לתנאים שפורטו בהחלטה) לא ניתן יהיה לומר כי מדובר בעבודה ממושכת ובהתאם לכך שמבקש המענק נכנס לגדרי ההחרגה (וראו פסקאות 42-40 להחלטה האמורה).

38. בעניין אחר, קבעה הוועדה כי יש לפרש את ההחרגה כך שתחולתה אינה משתרעת מקום בו עוסק פועל על בסיס כתב כמויות, ומדווח על הכנסותיו בהתאם למועד התשלום בפועל. זאת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

מפני שבמצב זה, מאופן ההתחשבות ניתן ללמוד כי מבקש המענק לא לקח על עצמו את הסיכונים הכרוכים בהתמשכות הפרויקטים (בשונה מבהסכם פאושלי), ומנגד במקרה כזה אף לא שורר חוסר הוודאות הכרוך בהסכם פאושלי בו נדרשת הערכה של היקף הביצוע (ערר 1268-21).

39. זאת, בשונה מעסקים המתאפיינים באורך נשימה עסקי גבוה, כך שהסיכון לעיכובים הוא מרכיב רגיל בפעילותם השגרתית, ובתוך כך עוסקים הפועלים במסגרת הסכמים פאושליים (ראו ערר 1268-21, פסקאות 55-58).

דרישת הקשר הסיבתי

40. סעיף 8(2) לחוק קובע כי אחד מתנאי הזכאות למענק הוא כי חלה ירידת מחזורים בהכנסותיו של מבקש המענק, בשיעור הקבוע באותו הסעיף. ככלל, שיעור ירידת המחזורים נבחן באמצעות השוואה בין מחזור העסקאות שדווחו למע"מ בתקופת הזכאות (החודשים עבורם מבוקש המענק) לבין מחזור העסקאות שדווחו למע"מ בתקופת הבסיס (החודשים המקבילים בשנת 2019).

41. ואולם, ירידת המחזורים לבדה אינה מזכה במענק; סעיף 8(3) לחוק קובע את דרישת הקשר הסיבתי, שהיא הדרישה כי "הירידה במחזורי העסקאות כאמור בפסקה (2) נגרמה מהשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה החדש"; (ההדגשה הוספה). כלומר, הדרישה היא כי יש קשר סיבתי בין ירידת המחזורים לבין משבר הקורונה, וכי ירידת המחזורים לא נגרמה מסיבות אחרות.

42. בעמ"נ 27710-06-21 ב.ג. בטחון הצפון אבטחת מוסדות, לוי טיולים ומתן שירותי רפואה נ' רשות המסים בישראל (ניתן ביום 03/01/2022, פורסם בנבו) (להלן: "פס"ד בטחון הצפון") נקבע כי הנחת המוצא היא כי דרישת הקשר הסיבתי מתקיימת, ונדרשים ממצאים עובדתיים מהימנים המעמידים בספק את קיומו של הקשר הסיבתי (פסקאות 52-53 לפסק הדין).

43. מקום בו התערעה ההנחה בדבר קשר סיבתי, נטל ההוכחה עובר למבקש המענק ועליו להוכיח כי ירידת המחזורים נגרמה ממשבר הקורונה (וראו למשל ערר 1268-21, פסקה 28 להחלטה), והנטל שיוטל על מבקש המענק ייגזר מעוצמת האינדיקציות שיש בהן לערער את הקשר הסיבתי (וראו ערר 1640-21 מי קומפני ישראל בע"מ נ' רשות המסים (06/02/2022), פסקאות 25 ו-34).

מן הכלל אל הפרט

האם העוררת מוחרגת מגדרי הזכאים למענק מפני שמבצעת עבודות ממושכות

44. בתמצית, לטענת המשיבה לעוררת עבודות ממושכות, כלומר עבודות שמשכן עולה על שנה. בהחלטה בבקשה למענק פירטה המשיבה שישה פרויקטים ("מול הנוף מגדלי רמלה"; "ראש העין-קסם 101"; "מתחם אחיסמך"; "המגדלור בת ים"; "אשטרום"; "נצרת עילית").

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

45. בהליך שבפנינו לא הוצג עותק מההשגה שהוגשה, אך בהחלטה בהשגה צוין כי העוררת "לא התייחסה לפרויקטים הרשומים במכתב ההחלטה", והעוררת לא כפרה בכך.
46. לגופו של עניין, טענה העוררת כי עבודותיה ניתנות לחלוקה ליחידות עבודה ועל כן לא נכנסות לגדרי ההחרגה, וזאת בהתאם להחלטת הוועדה בערר 1071-21. בתמיכה לכך צירפה העוררת חלקים מהסכמים שונים, החופפים רק באופן חלקי את רשימת הפרויקטים שצוינו בהחלטה בבקשה למענק (נספח ד' – פרויקט המגדלור בבת ים; נספחים ה' עד ח' – עמודים ראשונים מההסכמים בפרויקטים הבאים: פארק הים, בניין 2-A1; בניין 4-A3, פרויקט ענבלים).
47. מעיון בחומרים שהוגשו עולה כי אמנם ארבעה מתוך חמשת ההסכמים מוסדרים במסגרת כתבי כמויות, ועל כן בהתאם להחלטות הוועדה (ובהעדר טענה קונקרטיית מצד המשיבה) אין לראותם כעבודות ממושכות.
48. ואולם, מעיון במסמכים שהוגשו ביחס לפרויקט "פארק הים" (נספח ה') עולה כי המדובר בהסכם פאושלי. יוער, כי אמנם לאותו ההסכם אף מצורף כתב כמויות המפרט למעשה את "התחשיב" המוביל לתמורה הפאושלית, אך לא ראינו בכך כדי להוביל לתוצאה אחרת. זאת, מפני שבפירוט זה אין כדי להשפיע על מהותו של הסכם פאושלי, לעניין הנשיאה בסיכון (לעניין זה, ראו את תיאור שני סוגי ההסכמים הפאושליים - ע"א 616/04 **עמותת מורים בונים בלוד - עמב"ל עמותה רשומה נ' דובר** (1983) **חברה לעבודות בניה בע"מ** (ניתן ביום 13.12.06, פורסם במאגר נבו), פסקה 12 לפסק הדין).
49. נבהיר כי אין באמור כדי לקבל את יתר טענות המשיבה לעניין ההצדקות שבבסיס ההחרגה או על היישום הנכון לדעתה של ההחרגה (תוך התעלמות מהחלטות הוועדה, לרבות החלטות עליהן לא ערערה). בפרט, לא ראינו בקיומם של מספר פרויקטים עבור אותו הלקוח באותו האתר משום עבודה ממושכת, ולא ראינו בקיומו של הסכם מסגרת כמעיד בהכרח על עבודה ממושכת; עצם קיומו של הסכם מסגרת בדרך כלל אינו מבטיח עבודות בהיקף מסוים או בכלל (שכן עבודות קונקרטיות נערכות בהתאם להסכם קונקרטי) אף נוגד את תפיסת המשיבה בדבר ה"בטחון" שבקיומה של עבודה ממושכת. כן נזכיר כי טענת המשיבה לפיה במקרה של עבודה ממושכת המדובר בדחיית הכנסה אף היא נדחתה כבר בהחלטות קודמות (וראו ערר 1070-21, פסקה 45).
50. לעניין זה נשלים ונציין כי בערר 1070-21 נקבע כי ההחרגה מהגדרת עוסק תחול גם במצב בו רק חלק מהעבודות הן עבודות ממושכות, אך משמעות הדבר תהא העברת הנטל בדבר קיומו של קשר סיבתי בין ירידת המחזורים לבין הקורונה לכתפי מבקש המענק.
51. בנסיבות אלה, הגענו למסקנה כי העוררת לא שללה את קיומן של עבודות ממושכות. בהתאם להחלטה בערר 1070-21, אנו פונים לבחינת קיומו של קשר סיבתי בין ירידת המחזורים לבין משבר הקורונה שכן גם בהתקיימן של עבודות ממושכות, באפשרות העוררת להראות את קיומו של קשר סיבתי.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

קיומו של קשר סיבתי בין ירידת המחזורים לבין משבר הקורונה

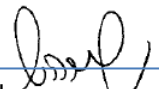
52. כפי שתואר לעיל, לעוררת ניתנו שתי הזדמנויות לפרט ולהציג כיצד נפגעה ממשבר הקורונה; בפי העוררת היו טיעונים שונים ומגוונים לעניין זה, אך אף לא אחד מהם נתמך באסמכתאות במידה מספקת. חלק מטענות העוררת נטענו ללא תימוכין כלל, ויתר הטענות נטענו בצירוף תימוכין שלא היה בהם כדי לתמוך בטענות העוררת.
53. כפי שהצביעה המשיבה, בכל התכתובות שצירפה העוררת אין כל זכר או תיעוד לכך שהסיבה לעיכובים היא משבר הקורונה.
54. אמנם, נכונים אנו להניח כי לא לכל פגיעה ניתן למצוא שיקוף או אסמכתאות מתאימה, ואמנם היינו נכונים להסתפק ולו ב"ראשית ראייה" התומכת בטענות העוררת. למרבה הצער, זהו אינו המצב.
55. להשלמת התמונה נעיר כי במרוצת ההליך טענה העוררת כי כלל אינה נדרשת להוכיח הקשר הסיבתי מפני שהמשיבה לא טענה לעניין זה. נוכח מסקנתנו כי לעוררת היו עבודות ממושכות, איננו נדרשים לטענה זו של העוררת שכן עצם בחינת הקשר הסיבתי (שהיתה יכולה להוביל למסקנה כי העוררת זכאית למענק) נעשתה בהתאם להחלטה בערר 1070-21. זאת, בייחוד מקום בו ניתנה לעוררת ההזדמנות לטעון לעניין זה.

סוף דבר

56. לאחר בחינת טענות הצדדים, הגענו למסקנה כי לעוררת היתה לפחות עבודה אחת אותה יש לראות כעבודה ממושכת; על כן, בהתקיים ההחלטה הקבועה בהגדרת "עוסק" שבסעיף 7 לחוק, יש משום ממצא עובדתי שיש בו כדי לערער את ההנחה בדבר קיומו של קשר סיבתי.
57. על אף ההזדמנויות שניתנו לעוררת, היא לא הצליחה להרים את הנטל ולהראות כיצד ירידת המחזורים נגרמה ממשבר הקורונה.
58. בנסיבות אלה, הערר נדחה. העוררת תשיב את כספי המקדמה בהתאם להוראות סעיף 16 לחוק.
59. לעניין בקשת העוררת כי לא יוטל עליה קנס גירעון, נציין כי המדובר בהחלטה מינהלית נפרדת מההחלטה בבקשה למענק ועל כן ככל שיוחלט על הטלת קנס גירעון כאמור, פתוחה בפני העוררת הדרך להגיש השגה על החלטה זו ובמידת הצורך גם ערר.
60. נוכח נסיבות המקרה, ובפרט מועד מתן ההחלטה בהשגה – ללא צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.
ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"ג, 16/12/2022, בהעדר הצדדים.

אילן עזרא, דו"ח
חבר

שירה שגיא, עו"ד
יו"ר הוועדה